

Audycja Nr 156, tem: ARMAGIEDDON”, sobota 27 wrzesień 2014.

W AUDYCJI „Wczoraj Dziś i na WIEKI”, witają naszych słuchaczy Ireneusz Kołacz, Tadeusz Żurek i Przemysław Merski, naszym tematem jest „ARMAGIEDDON”, tak brzmi w języku polskim lub podobnie. W języku hebrajskim brzmi „*Har-Magedon*”. Termin ten pochodzi od Megiddo starożytnego miasta w Izraelu. Słowo „*Har*” oznacza górę, stąd, całe słowo *Har-Magedon* to „*góra, Megiddo*” Werset 16 w 16-tym rozdziale księgi Objawienia św. Jana wyjaśnia, że narody zostają zebrane na miejscu zwane po hebrajsku „*Har-Mageddon*”. Jest to jedyne miejsce w Biblii, gdzie ta nazwa się pojawia. Ponieważ Megiddo miało strategiczne znaczenie dla armii, znalazło to wydzźwięk w jego nazwie. Słowo Megiddo oznacza „*zgrupowanie, spotkanie, koncentrację wojsk*”.

Z miastem Megiddo wiąże się jego rola jako miejsca bitew, które zdecydowały o losach wielu narodów, a nawet imperiów. Eric H. Cline, Profesor Archeologii i Historii Starożytnej na Uniwersytecie George’a Washingtona wymienia ich aż 34. Te krwawe starcia w ciągu minionych 4000 lat rozstrzygnęły się pod murami starożytnego miasta Megiddo i na sąsiadującym obszarze doliny Jezreel. Egipcjanie, Kananejczycy, Midianici, Amalekici, Filistyni, Hasmonejczycy, Grecy, Rzymianie, muzułmanie, krzyżowcy, mamelucy, Mongołowie, Francuzi, Turcy Osmańscy, Brytyjczycy, Niemcy, Arabowie i Żydzi walczyli i umierali tutaj. Imiona generałów i wodzów tych armii są znane z kart historii: Tutmozis III, Barak i Debora, Cycera, Gedeon, Saul i Jonatan, Szyszak, Jehu, Joram, Jezebel, Jozjasz, Tanioch, Ptolemeusz, Wespazjan, Saladyn, Napoleon i Allenby to tylko ci najsłynniejsi. Z braku czasu wspomnimy tylko o angielskim generale Allenby, który na wzgórzach Judei stoczył zwycięskie bitwy z wojskami imperium –Tureckiego, (Otomańskiego), które przez 400 lat panowało na tych terenach zwanych Palestyną. w rezultacie tych zwycięstw wojska Brytyjskiego Imperium zdobyły Jeruzalem. W dniu 11 grudnia 1917 roku generał Edmund Allenby skromnie wkroczył do Starego Miasta na nogach przez Bramę Jaffa, zamiast na koniu czy pojeździe, by okazać szacunek dla świętego miasta.

Dlatego wyraz *Har-Mageddon* można przetłumaczyć jako „*góra zgromadzenia wojsk*” lub „*góra rozstrzygnięcia*”. Niektórzy komentatorzy sugerują, że biblijny Armagedon rozegra się w pobliżu literalnego Megiddo. Dokładna analiza wyklucza takie przypuszczenia. Bitwa zapowiedziana w Księdze Objawienia Rozdział 16:16, nie może się rozegrać pod literalną „*Górami Megiddo*”, gdyż nie ma takiego miejsca. Słowo „*Har*” oznacza górę, wysoką górę, szczyt widoczny z daleka. Tymczasem Megiddo leżało na pagórku o wysokości zaledwie 20 metrów. Na określenie takiego wzniesienia używa się innego słowa – „*tel*”. Samo wzniesienie nosi nazwę *Tell Megiddo* (po arabsku *Tell El-Mutesillim*). Nie istnieje więc góra Megiddo, tylko miasto o tej nazwie.

Dolina Jezreel (Ezdraelon), gdzie znajduje się, Megiddo, jest niewielkich rozmiarów. Ma kształt trójkąta o długości 32 km i szerokości wschodniej podstawy 29 km. Jej powierzchnia wynosi około 250 km kwadratowych. Fakt ten sugeruje interpretację „*zgromadzenia w Megiddo wszystkich narodów świata*” jako metaforyczne – chodzi o zgromadzenie ludzi wielu narodowości. Werset z księgi Objawienia 16:16 informuje, że narody zebrały się na miejscu zwanym po hebrajsku *Har-mageddon*. Użyto tu greckiego słowa *to'pon*, które jest biernikiem rzeczownika *to'pos*. Topos znaczy po grecku *miejsce* (od niego pochodzą słowa topologia i topografia). Topos

ma również inne znaczenia: miejsce w czasie, możliwość, pozycja, spłot wydarzeń, sytuacja. Analiza kontekstu wersetu 16 wskazuje na to ostatnie znaczenie, **sytuacja**. Dlatego Armagedon określa sytuację, w której narody ziemi i ich armie zgromadzą się przeciw Izraelowi.

Potocznie Armagedon stał się błędnie synonimem kataklizmu powodującego zagładę całej ludzkości. Prezydent Stanów Zjednoczonych Ronald Reagan, gdy go zapytano w czasie trwania zimnej wojny, czy wierzy w Armagedon to odpowiedział, że tak i pomimo że zadaniem jego rządu było, żeby Związek Radziecki jako system komunistyczny upadł na kolana to jednak uważał, że nie należy pójść za daleko, bo bał się, że może to spowodować Armagedon. Jednak jego biblijny pierwowzór raczej charakteryzuje Armagedon jako punkt zwrotny (czas) wyzwolenia i przejścia ludzkości ze świata panowania zła do królestwa Mesjańskiego. *„Albowiem przyszedł dzień on gniewu i któż się ostać może”* – Obj. 6:17

Księgę Objawienia Bóg dał, jak się wydaje, w tym celu, aby ukryć wielkie i ważne Prawdy; nie tylko dlatego, że nie miały być one [naówczas] rozumiane, ale też, dlatego, że Bóg zaplanował ukryć przed światem pewne zarysy swego planu. Objawienie, jako księga symboliczna, nie będzie rozumiane ogólnie przez świat, lecz Pismo Święte zapewnia, że gdy nadejdzie właściwy czas „mądrzy” z ludu Bożego zrozumieją Dan. 12:10 *„Oczyszczonych i wybielonych i doświadczonych wiele będzie, a niezbożni niezbożnie czynić będą; nadto wszyscy, niezbożni nie rozumieją, ale mądrzy rozumieją.”* Prorok Daniel, który mówi nam, że „czas końca” jest okresem, w którym ci mądrzy według Boga zrozumieją Jego wielki plan, podaje dwa znamienne znaki, dzięki którym ten czas będzie szczególnie zaznaczony: po pierwsze, *„wiele ich przebieży”*, po drugie *„umiejętność się rozmnoży”* Dan. 12:4 *„Ale ty, Danielu! zamknij te słowa, i zapieczętuj tę księgę aż do czasu naznaczonego; bo to wiele ich przebieży, a rozmnoży się umiejętność.”*

Dziś widzimy, że proroctwo to się wypełniło. Po całym świecie ludzie podróżują w sposób, jaki dawniej nie był znany; na całym świecie istnieją nie znane wcześniej możliwości zdobywania wiedzy. Znamienne wypełnienie tego proroctwa charakteryzuje nasze dni jako „czas końca”, w którym obecny Wiek Ewangelii ma się zakończyć, a wiek Mesjański ma zostać wprowadzony – jako czas, w którym lud Boży zrozumie. Bóg uważał za właściwe, aby w Piśmie Świętym połączyć nazwę słynnego izraelskiego pola bitewnego z wielkim sporem pomiędzy prawdą a błędem, dobrem a złem, wraz, z którym nastąpi zmiana dyspensacji. Podczas gdy wyrażenie *„bitwa, Armagedonu”* daje się słyszeć ze wszech stron i jest ono stosowane na wiele sposobów, to jednak chrześcijanie rozumieją, że w Biblii wyrażenie to zostało użyte w znaczeniu duchowym.

Dlatego, jeśli obecny czas jest właściwy, aby rozważyć tę bitwę wielkiego dnia wszechmocnego Boga, to z pewnością jest to właściwy czas, żeby spojrzeć na nią z prawdziwego, religijnego punktu widzenia. Zdajemy sobie sprawę z tego, że Słowo Boże zawiera ostrą krytykę niektórych wielkich systemów religijnych naszych czasów, takich, które długo otaczane były czcią. Kościelni władcy tych wielkich systemów chrześcijańskich ze swymi orszakami duchowieństwa i wiernych wyznawców zostaną zgromadzeni (zorganizowani) jako solidny trzon. Po tej samej stronie zgromadzą się przywódcy przemysłowi, polityczni, władcy finansowi i handlowi oraz wszyscy, którzy ulegną temu wpływowi jako najpotężniejszej władzy,

jaka kiedykolwiek była sprawowana na świecie, jednak nie zdając sobie sprawy z tego, że zbliżają się do Armageddonu.

Światowa sytuacja zgromadzi książąt i potentatów finansowych, politycznych, religijnych i przemysłowych w celu utworzenia jednej wielkiej armii. Ludzie, pod innymi względami dobrzy i rozumni, zostaną napełnieni duchem bojaźni, inspirowanym odpowiednią propagandą, co doprowadzi ich do furii i rozpacz. Poddawszy się ślepo powszechnej psychozie, będą gotowi ofiarować swe życie na ołtarzu sprawy, którą błędnie będą uważać za sprawiedliwą. Te połączone siły Armagedonu zatryumfują na krótką chwilę. Większość ludzi biednych, jak i z klasy średniej, woli pokój za wszelką cenę. Masy te nie sympatyzują z anarchią, ponieważ słusznie rozumują, że najgorsza forma rządu jest lepsza od braku rządu. Będzie panował pozorny spokój.

Świadomość swej własnej słabości w porównaniu z królami i książętami – finansowymi, religijnymi i politycznymi dzierżącymi władzę, spowoduje, że masy będą niespokojne. Do kryzysu dojdzie wtedy, gdy ci, którzy dotychczas stali na straży prawa, staną się jego gwałcicielami. Obawa przed przyszłością doprowadzi pierwotnie dobrze usposobione masy do desperacji: anarchia będzie skutkiem ogólnie panującego egoizmu, który doprowadzi masy do tej skrajności. Nastąpi wielki, społeczny wybuch, opisany w Piśmie Świętym jako „*trzęsienie ziemi*”. W języku symbolicznym trzęsienie ziemi oznacza rewolucję społeczną. Księga Objawienia podaje, że będzie to trzęsienie, „*jakiego nigdy nie było, jak są ludzie na ziemi*”. Pan Jezus oraz prorok Daniel opisali to jako „*czas uciśnienia, jakiego nie było, odkąd narody poczęły być*” (Mat. 24:21; Dan. 12:1; Obj. 16:18-19).

Armagedon jest to nadchodząca powszechna wojna w Wielkim Dniu wszechmogącego Boga. „*A są to czyniące cuda duchy . . . które idą do królów całego świata, aby ich zgromadzić na wojnę w ów wielki dzień Boga Wszechmogącego . . . I zgromadził ich na miejscu, które po hebrajsku nazywa się Armagedon.*” Obj. 16:14,16. Określenie to odnosi się zwłaszcza do miejsca, gdzie ziemscy władcy polityczni oraz ich armie (określone jako Goga w ziemi Magog) są zgromadzani przeciwko Izraelowi, który w tym czasie mieszka w pokoju i bezpiecznie wśród sąsiednich narodów. „*Po wielu dniach otrzymasz (Gogu w ziemi Magog) rozkaz, w latach ostatecznych przyjdiesz do kraju uwolnionego od miecza i do ludu zebranego z wielu ludów na górach izraelskich, które długo były spustoszone; wszyscy oni wyprowadzeni spośród narodów, mieszkają bezpiecznie.*” Ezech. 38:1,8

Będzie to ogólnoswiatowa akcja przeciwko Izraelowi i jej stolicy Jeruzalem. Wtenczas Pan Bóg osobiście zareaguje zgodnie ze swoją zapowiedzią przez proroka Ezechiela: „*I stało się słowo Pańskie do mnie mówiąc: Synu człowieczy! obróć twarz swoją przeciw Gogowi w ziemi Magog, książęciu głównemu w Mesech i Tubal, a prorokuj przeciw niemu. I rzecz: Tak mówi panujący Pan: Otom Ja przeciw tobie, o Gogu, księciu główny w Mesechu i w Tubalu!*” Ale Pan Bóg też zapowiedział Izraelowi przez proroka, Ezechiela, że robi to dla chwały własnego imienia, żeby to widziały wszystkie narody ziemi, jak czytamy: „*Dlatego tak powiedz domowi izraelskiemu: Tak mówi Wszechmocny Pan: Ja działałam nie ze względu na was, domu izraelski, lecz ze względu na moje święte imię, które znieważyliście wśród ludów, do których przybyliście. Dlatego uświęcę wielkie moje imię, znieważone wśród narodów, bo znieważyliście je wśród nich; i poznają ludy, że Ja jestem Pan - mówi*

Wszehmocny Pan - gdy na ich oczach okażą się święty wśród was.” Ezechiel 36:22-23.

A wtedy, Mesjasz, wielki Król, obejmie swą potężną władzę i użyje jej, powodując, że wzburzone fale ludzkich namiętności będą uspokojone, a ogień anarchii stłumiony, rozpocznie się natomiast panowanie sprawiedliwości i pokoju. Tymi rozważaniami biblijnymi, że Pan Bóg ma swój plan dla rodzaju ludzkiego, że po doświadczeniach, które przechodzi, nastąpi czas sprawiedliwości i pokoju, żegnamy naszych słuchaczy. Podajemy nasz numer telefonu, 9415 1923 na który można dzwonić po audycji. Dobranoc

Dodatek do Audycji

Generał Allenby wkracza pieszo do
Świętego Miasta Jerozolimy
W dniu 11 grudnia 1917 roku

Po jednodniowej walce Turcy wycofali się i Jerozolima przeszła pod protektorat Brytyjki.

W grudniu 1917 roku, pierwszego dnia żydowskiego święta Hannuki, w rezultacie bitwy o Jerozolimę, brytyjskie siły zbrojne pod dowództwem generała Allenby zdobyły Miasto Święte, będące przez okres 400 lat pod rządami Turcji.

Dla tak doborowego jeźdźca konnego jakim był generał Allenby, nie byłoby niczym nadzwyczajnym, aby tryumfalnie wjechał do Jerozolimy na koniu. Jednakże, z powodu wielkiego szacunku dla Miasta Świętego, w dniu 11-go grudnia generał Allenby wkroczył pieszo do Jerozolimy, stając się pierwszym od wieków Chryścijaninem obejmującym kontrolę nad miastem.

Allenby zaprowadził w mieście stan wojenny, umieszczając w wielu punktach miasta oraz w Betlejemie strażników, którzy mieli ochraniać miejsca uznawane za święte przez Chryścijan, Muzułmanów i Żydów.

Zwycięstwo zakończyło 400 letnie rządy Otomańskie w Jerozolimie. W 1517 roku wojska Otomańskie pokonały Mameluków, zdobywając miasto, które sułtan Sulieman Wielki uczynił bazą swych rządów rozciągających się na okoliczne tereny. To spowodowało rozbudowę murów miasta w latach 1536 – 1541. Zachowane nawet do

obecnego czasu mury mają 4 kilometry długości, będąc wzniesione na fundamentach rzymskiego miasta Aelia Capitolina.

Dolina Jezreel i [Góra Tabor](#)

Dolina Jezreel

Dolina Jezreel umieszczona w głębi Izraela jest obszernym, urodzajnym terenem leżącym na południu Dolnej Galilei. Od południowej strony graniczy ona ze wzgórzami Samarii i Górą Gilboa a na północy znajdują się dwa miasta izraelskie Afula i Tyberiada. Zachodnią granicę Doliny Jezreel stanowią górzyste pasma Carmelu a na wschodzie rozciąga się Dolina Jordanu.

Nazwa Doliny Jezreel pochodzi od nazwy starożytnego miasta Jezreel (znanego w języku arabskim jako Zir'in.) Z tego miasta usytuowanego na niewysokim wzgórzu można było oglądać południowe krańce Doliny. Chociaż niektórzy archeolodzy uważają, że nazwa miasta pochodzi od nazwy klanu, co go założył i o istnieniu tego klanu jest wzmianka w stela Merneptach. Słowo *Jezreel* pochodzi z języka hebrajskiego i znaczy „*Bóg zasiewa*”. Nazwa Doliny Jezreel oznaczała czasami centralną – środkową część Doliny leżącej wokół miasta Jezreel. Natomiast południowo – zachodnia jej część znana była pod nazwą „*Dolina Megiddo*” z powodu leżącego tam starożytnego miasta Megiddo. Cała okolica znana była jako Równina Esdraelonu. (Wyraz grecki Ezdraelon jest odpowiednikiem hebrajskiego Jezreel).

Widok z Góry Gilboa

